

عنوان مقاله: واكاي ضوابط معماری شهری تاثیرگذار بر پدافند غيرعامل در پايداری

مجتمع های مسكونی

مریم ناصر نوین^{1*}، رسول پهلوان پور²، رضاحیدری³

1-دانشجوی ارشد معماری دانشگاه غیرانتفائی صائب ابهر، Blue_sky8801@yahoo.com

2-مدرس دانشگاه غیرانتفائی صائب ابهر، r_pahlavanpour@yahoo.com

3 دانشگاه غیرانتفائی صائب ابهر، مدرس، Reza.heydari26@yahoo.com

چکیده مقاله:

از مهمترین خسارات وارد شده در جنگ می توان به تخریب مجتمع های مسكونی و معماری های غیر استاندارد اشاره کرد . بارها نظاره گر این موضوع بوده ایم که حوادث طبیعی و غیر طبیعی مثل آتش سوزی و زلزله و جنگ و غیره...انسان ها را دچار مشکلات جسمی و روحی کرده و فضاهایی که تخریب شده خود عاملی باز دارنده برای کمک رسانی به مصدومین حوادث می باشد مواجه بوده ایم هم چون نرسیدن به موقع آمبولانس ها و امدادگران که از مهمترین ضعف های طراحی شهرهای ما می باشد این امر باعث شده که خسارات زیادی بر افراد و یا کاربران مجموعه وارد گردد. یکی از مهمترین روش ها جهت بهبود این وضع استفاده از پدافند غیر عامل میباشد که می تواند از خسارت و تلفات انسانی تا حد زیادی جلوگیری کند و یا میزان آن را کاهش دهد . در این مقاله با روش تحقیق کیفی به این نتیجه خواهیم رسید که در طرح های مجتمع های مسكونی به الگوهای دست خواهیم یافت که این الگوها با بهره گیری از اصول پدافند غیرعامل باعث افزایش ایمنی و پايداری مجتمع های مسكونی در معماری و شهرسازی معاصر خواهد شد.

واژگان کلیدی: پدافند غیر عامل، آسیب پذیری، معماری های غیر استاندارد، طراحی شهری.

مقدمه:

وجود محیطی امن برای زندگی انسان از ضروریات و نیازهای اصلی او به شمار میرود تداوم حضور او در محیطهای شهری فضاهایی را می طلبد که با شرایط روحی و روانی و فیزیکی او مطابقت داشته باشد گسترش سکونت گاه های غیررسمی همواره یکی از مسائل اصلی شهرهای کشورهای در حال توسعه بوده است با تمرکز فقر در شهرها در طول چند دهه اخیر و به موازات صنعتی شدن جهان مشکل نابرابری خدمات رسانی و کیفیت فضا به مثابه جنبه ای نامطلوب از زندگی شهری نمایان گشت در واقع چنین روندی با عینیت یافتن جنبه های کالبدی فقر در قالب محله های فقیرنشین و اسکان غیررسمی به مشخصه اکثر شهرهای بزرگ در کشورهای در حال توسعه بدل شده است که باعث بروز نا بهنجاریهای اجتماعی و از بین رفتن امنیت جسمی و روانی افراد و اختلال در فعالیتهای اجتماعی شهروندان میشود طبق تحقیقات انجام شده بیشترین رفتارهای مجرمانه با توجه به عدم کیفیت فضاهای شهری صورت میگیرد که عدم توجه به بهبود این مناطق انرا به نقطه ای برای تمرکز بزهکاران تبدیل می کند هدف از این نوشتار آشنایی با روشهای نظری هویت دهی به این مکان ها و ایجاد امنیت کمک به دانش طراحی محیط است.

وجود امنیت در فضاهای عمومی شاخصه های کیفی زندگی شهری است. در سال 1961 جین جیکوبز موضوع وحشی گری خیابانی را مورد بررسی قرار داد. او معتقد بود مشکل عدم امنیت بسیاری از نقاط شهرها، گروه های جمعیتی بزهکار یا فقیر نیست بلکه آنها به عنوان یک نقطه ی شهری، از نظر فیزیکی قادر به اعمال امنیت و سرزندگی ناشی از آن نیستند (جیکوبز، 1386، 32-29).

بر طبق نظریه چشمان جیکوبز، از مهمترین مولفه های برقراری احساس امنیت در خیابان های شهری گشوده بودن چشم هایی رو به خیابان (قرار گیری ساختمان ها رو به خیابان) است.